

A Fővárosi Ítéltábla a képviselő megbízásából eljáró **felperesi jogi képviselő** által képviselt **felperes (felperes címe)** felperesnek,
a **I. és II. r. alperesi jogi képviselő** által képviselt I.rendű alperes neve (**I. rendű alperes címe**) I. rendű alperes és
a **I. és II. r. alperesi jogi képviselő** által képviselt **II. rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe) II. rendű alperes ellen,
szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében
a Fővárosi Törvényszék 2018. február 22. napján kelt 37.G.41.587/2017/15. számú ítélet ellen a felperes részéről 16. szám alatt benyújtott fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, fizessen meg együttesen az alpereseknek 15 napon belül 20.000 (húszezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget, valamint
fizessen meg az állam javára külön felhívásra 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság az ítéletében megállapította, hogy „a felperes és I. rendű alperes által 2015. szeptember 30. napján 2.500.000 forint és 2015. október 30. napján 2.500.000 forint a felperesnek a II. rendű alperessel szemben fennálló követelésének I. rendű alperesre való engedményezéséről kötött megállapodások” érvénytelenek, a számlákban foglalt esedékesség szerint a felperest illeti a követelés. Kötelezte a II. rendű alperest, fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 5.000.000 forintot, valamint az ezen összeg után járó kamatot. Kötelezte a felperest, hogy illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 300.000 forint kereseti illetéket fizesse meg az állam javára. Megállapította,

hogy 5.000.000 forint megfizetésére vonatkozó részében az ítélet a II. rendű alperes elismerése folytán előzetesen végrehajtható.

Határozatát azzal indokolta, hogy a felperes a Cstv. 40. § (1) bekezdés c) pontja alapján kérte megállapítani, hogy a felperes és I. rendű alperes által kötött engedményezési szerződés érvénytelen és az eredeti állapot helyreállítását kérte.

A II. rendű alperes a fő követelést elismerte.

A bíróság megállapította, hogy az alperesek nem adtak okot a perre és az első tárgyalási napon elismerő nyilatkozatot tettek, ezért nem kötelesek a perköltség megfizetésére a Pp. 80. § (1) bekezdése alapján, erre figyelemmel a feljegyzett illeték megfizetésére a felperest kötelezte.

Az ítélet perköltségviselési rendelkezése ellen a felperes élt fellebbezéssel és kérte e rész megváltoztatásával az alpereseket kötelezni egyetemlegesen a perköltség megfizetésére.

Kifejtette, hogy a Pp. 80. § (1) bekezdése együttes feltételként tünteti fel azt, hogy az alperes perre okot ne adjon és a követelést az első tárgyaláson elismerje. Csak ez esetben ad lehetőséget arra, hogy az alperes perköltségében a felperest kell marasztalni.

Álláspontja szerint jelen ügyben az alperesek a perre okot adtak, hiszen az I. rendű alperes az engedményezésekkel további hitelezőket megelőzően jutott a követeléséhez, ezért kellett a szerződéseket megtámadni. Engedményezés hiányában a felperesi követelés a II. rendű alperessel szemben érvényesíthető lett volna és a befolyt összeget felszámolási költségre lehetett volna fordítani, vagy a Cstv. 57. § (1) bekezdése alapján a hitelezők között felosztható lett volna.

A bíróság a felperes keresete alapján minősítette az engedményezési szerződést érvénytelennek, ezért a felperesi kereset eredményes volt, így módon az alperesek perre okot nem adó megítélése nem helytálló.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú határozat helybenhagyását kérték. Hivatkoztak arra, hogy az I. rendű alperes már a perindítást megelőzően tájékoztatta a felszámolót arról, hogy a szerződés érvénytelenségét nem vitatja, így módon az alperesek a perre nem adtak okot.

A Fővárosi Ítéltábla a rendelkezésre álló adatok alapján az alábbiakat állapította meg:

A felperes keresetében előadta, hogy „a felek között közvetítői eljárás nem volt folyamatban.”.

Az I. rendű alperes 2017. augusztus 10-én érkezett beadványában a felperes keresetének teljesítését nem ellenezte. Bejelentette, hogy „az idézés kibocsátását megelőzően telefonon közöltem a felperes felszámolóbiztosával **felszámolóbiztos neve**, hogy hajlandó vagyok az engedményezési szerződéseket felbontani és az engedményezési szerződéseket érvénytelennek tekinteni. Bejelentettem azt is, hogy II. rendű alperes az engedményezési szerződések alapján részemre egyetlen fillért sem fizetett.” Az I. rendű alperes perköltségigény nélkül hozzájárult a per megszüntetéséhez.

A II. rendű alperes 2017. augusztus 15-én érkezett beadványában a felperes keresetének teljesítését nem ellenezte, erre figyelemmel kérte perköltségben való marasztalásának mellőzését.

A fellebbezés az alábbiak szerint alaptalan.

A Pp. 80. § (1) bekezdése értelmében, ha az alperes a perre okot nem adott és a követelést az első tárgyaláson azonnal elismeri, az alperes perköltségében a felperest kell marasztalni. A Pp. e rendelkezése a 78. § (1) bekezdéséhez képest, mely szerint a pernyertes fél költségének megfizetésére a pereszes felet kell kötelezni, kivételes szabály.

A Pp. 80. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a pernyertes felperes perköltség fizetésére kötelezésnek két, együttesen megkövetelt feltétele van, mégpedig az, hogy az alperes a perre okot nem adott és az első tárgyaláson azonnal elismeri a felperes követelését.

Azt a tényt, hogy az alperes mikor szolgáltatott okot a perre, a bíróságnak az eset összes körülményeinek gondos mérlegelésével kell megállapítania. E körülményeknek vizsgálatánál lényeges, hogy a felperesnek is mindent meg kell tennie annak érdekében, hogy igényét az alperessel szemben peren kívül rendezze.

A bírósági gyakorlat szerint az alperes akkor nem ad okot a perre, ha semmi olyat nem tesz, aminek nyomán a perindítás szükségessé válik, másfelől pedig mindent megtesz annak érdekében, hogy a felek közötti vita a polgári per igénybevétele nélkül elintézhetővé váljék.

Az adott perben kétséget kizáróan megállapítható, hogy az alperesek az első tárgyaláson azonnal elismerték a felperes keresetét.

A felperes közvetítői eljárást nem vett igénybe a jogi személy II. rendű alperessel szemben; és a magánszemély I. rendű alperes - felperes által sem vitatottan - az idézés kibocsátását megelőzően felajánlotta az engedményezési szerződések felbontását, mellyel a peres eljárás szükségtelenné vált volna. A felperes az igénye szerződéssel történő rendezése helyett pert indított az alperesek ellen.

Az elsőfokú bíróság helytállóan kötelezte a felperest az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 300.000 forint kereseti illetéknek állam javára történő megfizetésére, mert az alperesek nem adtak okot a perre, az alperesekkel való per előtti egyeztetés során az engedményezési szerződések felbonthatók lettek volna, a peres eljárás elkerülhető lett volna.

Minderre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a perköltségviselés tekintetében a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Pp. 239. §-a és a 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az ítéltábla az eredménytelenül fellebbező felperest az alperesek másodfokú eljárásban felmerült jogi képvisellel kapcsolatos perköltségének viselésére, melynek mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3)-(5) bekezdése és 4/A. §-a alapján állapított meg 20.000 forint+áfa összegben.

Budapest, 2018. június 20.

. Volein Anna s.k.
a tanács elnöke

dr. Csányi Terézia Katalin s.k. . Kovács Mária s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül: